

[Vejen.]

i en Kommission, men de har af den højtærede Kirkeminister været henvist til Forhandling i det kirkepolitiske Udvalg og har i det der nedsatte Underudvalg været behandlet ret indgaaende. De adskiller sig jo ogsaa fra de andre Lønningslovsforslag derved, at det ikke er en Indstilling fra det Udvalg, hvori de er behandlet, der ligger til Grund for dem. De Lovforslag, som den højtærede Minister her har forelagt, afviger paa ret væsentlige Punkter fra det, som blev vedtaget i det kirkelige Udvalg. Jeg vil i denne Forbindelse udtale min Forundring over, at Rigsdagen ikke er blevet gjort bekendt med det Forslag, som blev vedtaget i det kirkelige Udvalg. Der er ikke afgivet Betænkning af Udvalget, men der blev vedtaget et Forslag, og det er ikke kommet frem, hverken for Rigsdagen eller for Offentligheden.

Angaaende det Forarbejde, der blev gjort i det Underudvalg, der var nedsat, vil jeg sige, at der blev overvejet forskellige Lønningssystemer. Der blev overvejet et System, hvorefter Lønnen i væsentlig Grad skulde rette sig efter Folketallet i vedkommende Pastorat. Det var det ærede Medlem Hr. Povlsen, som var Medlem af det Udvalg, der rejste dette Spørgsmaal, og de Synspunkter, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, vakte nogen Opmærksomhed og vandt ikke saa lidt Tilslutning; men selv om Udvalget drøftede dette Princip ret indgaaende, gik de ikke ind for det. Det Lønningssystem, vi har haft hidtil med Hensyn til Præster, er jo et Klassesystem. Saa vidt jeg kan se af det Forslag, der foreligger her, faar vi baade et Klassesystem og et System, hvorefter Klasseinddelingen foretages efter Folketal i noget højere Grad, end Tilfældet har været hidtil.

Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder — efter den Interesse, der tilsyneladende hersker her i Tinget for dette Spørgsmaal, fristes jeg ikke dertil. Jeg skal holde mig til enkelte principielle Spørgsmaal.

Som det blev nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, sker der ikke store Afvigelser med Hensyn til Biskoppernes Lønninger. Den Forhøjelse, der finder Sted, bliver saa godt som slugt, dels af det lidt forhøjede Boligfradrag, dels af det forhøjede Pensionsbidrag. Men naar vi kommer til Præstelønningerne, sker der en ret stærk Forskydning. Jeg vil allerede paa nuværende Tidspunkt sige, at vi fra vor Side er ikke saa absolut begejstrede for at gaa ind for en hel Omkalfatring af Præstelønningssystemet. Det er kun ganske faa Aar siden, vi fik en

ny Præstelønningslov, og efter vor Mening er den ikke saa daarlig, at vi allerede nu skal gaa til at omkalfatre den fuldstændig. Sagen er nemlig den, at jo tiere man forandrer ved Lønningslovene, des dyrere bliver det for Statskassen. Hvis man vil tappe Statskassen for de flest mulige Penge, skal man gøre sig til Opgave at forandre Lønningslovene tidt, helst hvert Aar, saa er der ingen Tvivl om, at Statskassen nok skal komme ud for meget store ekstraordinære Udgifter. En absolut Følge af Forandringer i Lønningslovene er stærkt forøgede Udgifter for Statskassen i Overgangsaaene.

Systemet i det, der her er foreslaaet med Hensyn til Præstelønningerne, er en langsommere Stigning af Alderstillæget. Jeg skal ikke udtale mig imod dette. Det er ogsaa min Opfattelse, at hvis der kan siges noget imod Lønningssystemet af 1927, er det dette, at det gennemførte en for hurtig Stigning, saaledes at Præsterne kom for hurtigt op paa højeste Lønning. Derfor mener jeg, at Gennemførelsen af det, der her foreslaas, eller noget lignende, vil medføre et Fremskridt. Systemet er, at Stigningen i Alderstillæget foregaar langsommere; derved faar vi en forhøjet Slutløn og som Følge deraf en forhøjet Pension. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister i Udarbejdelsen af det Forslag er gaaet en Streg for vidt. Man gaar til at forhøje Lønningerne, ikke alene i første Lønningsklasse, som faar en væsentlig Forhøjelse; men ogsaa i anden Lønningsklasse, og Udgifterne skal søges holdt indenfor de samme Rammer som nu, hvilket jeg kun kan udtale min Anerkendelse af, men disse Penge skal jo dog tages et Sted fra.

Jeg vil udtale min Anerkendelse af, at de særlige Ydelser bliver nedsat, jeg finder det rimeligt, at Konfirmandstuegodtgørelsen og Befordringsgodtgørelsen nedsættes, saaledes at der der indvindes Beløb, som kan komme de almindelige Lønningssatser til gode. Men der er en anden Ting, som jeg er meget betænkelig ved, og det er Forslaget om Oprettelse af en ny Klasse, den saakaldte tredje Lønningsklasse. Det System, som gennemføres her, at Alderstillæget hører op paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt, saaledes at Slutlønningerne ogsaa bliver forholdsvis lave, vil medføre, at vi her faar en Lønningsklasse, hvor Lønnen efter min Mening bliver en saadan, at vi ikke kan være tjent med det, og jeg synes, det er vanskeligt at gaa med dertil, naar vi erindrer Stillingen, før vi fik gennemført Lønningslovene i 1927. Vi ved jo, hvordan de Præster, der sad i 3die Klasses Embeder,